

# РЕШЕНИЕ

№ 56

гр. София, 03.01.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в  
публично заседание на 30.11.2012 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Калина Арнаудова

**ЧЛЕНОВЕ:** Мария Николова

Красимира Милачкова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на  
прокурора Димитрова, като разглежда дело номер **7624** по описа за **2012**  
година докладвано от съдия Калина Арнаудова, и за да се произнесе взе  
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от  
Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от  
Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба подадена от Столична община срещу  
решение от 29.05.2012 г. постановено по н.а.х.д. № 11707 по описа за 2011 г.,  
Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 95-ти състав. С  
решението съдът е отменил наказателно постановление (НП) № 183463 от 04.10.2010  
г. издадено от заместник кмет на Столична община, с което за нарушение на чл. 35,  
ал. 2 вр. чл. 12, т. 1 от Наредба за превоз на пътници и условия за пътуване с масовия  
градски транспорт на територията на Столична община (НППУПМГТТСО,  
Наредбата), на Д. А. М. е наложено административно наказание глоба в размер на 70,  
00 лв. на основание чл. 53 и чл. 13, б. „б“ ЗАНН и чл. 36, ал. 6, т. 1 от  
НППУПМГТТСО.

В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност и неправилност на  
съдебното решение, предмет на касационна проверка поради нарушение на  
материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила –  
отменителни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателно-процесуалния  
кодекс (НПК). Касаторът поддържа, че съдът неправилно е счел, че акта за

установяване на административно нарушение (АУАН) и НП са издадени от некомпетентни органи и без правно основание. Излага, че регулирането на превоза на пътници на територията на Столична община (СО) се осъществява чрез НППУПМГТТСО, а не чрез Закона за автомобилните превози (ЗАвП). Сочи, че ЗАвП се отнася за междуселищни и международни превози и е неприложим в случаи като процесния. Предвид изложеното моли съда да отмени решението на СРС и да постанови решение, с което да потвърди наказателното постановление.

Ответникът – Д. А. М. – изразява становище за неоснователност на жалбата.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба. Счита, че обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление.

За да постанови решението си районният съд е приел, че на 18.09.2010 г. А. - контролор към Ц. за градска мобилност, извършила проверка на пътниците на автобус № 84, движещ се в посока към Аерогара С., терминал 1. Тя установила, че пътник Д. М. нямала таксуван превозен билет. На 18.09.2010 г. срещу Д. А. М. е съставен АУАН, за това, че на същата дата в 15,55 часа в превозно средство А 84 с инв. № 9015 пътува без превозен документ на спирка Н. ТВ, посока терминал 1, с което е нарушила чл. 35, ал. 2, ал. 3 вр. чл. 12, т. 1 и чл. 39, ал. 1 от НППУПМГТТСО. Въз основа на съставения АУАН е издадено НП, с което на М. на основание чл. 53 и чл. 13, б. „б“ от ЗАНН и чл. 36, ал. 6, т. 1 от НППУПМГТТСО е наложено административно наказание глоба в размер на 70, 00 лв. за нарушение на чл. 35, ал. 2 вр. чл. 12, т. 1 от НППУПМГТТСО. Тази фактическа обстановка районният съд приел за установена въз основа на показанията на свидетеля А. и от събраните по делото писмени доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка съдът е формирал и правните си изводи, въз основа на които е отменил оспореното НП. Съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са достатъчно основание за отмяна на обжалваното НП, без да е необходимо да се обсъждат въпросите по същество. Приел е, че АУАН и НП са издадени от некомпетентни органи. Не са представени доказателства, че М. А. е компетентна да съставя АУАН, съгласно чл. 35, ал. 1 от НППУПМГТТСО. Изложил е, че чл. 47, ал. 2 от ЗАНН предвижда възможност ръководителите по чл. 47, ал. 1, б. а ЗАНН, в това число и кметовете на общини, да възлагат правата си на наказващи органи на определени от тях длъжностни лица само в случаите, предвидени в закон,

указ или постановление на МС. Няма законова разпоредба, която да дава възможност кметът да делегира административнонаказателните си правомощия на заместник кмет, такава съществува единствено за кметовете на райони и кметства - чл. 39, ал. 4 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА), поради което административнонаказващият орган също е некомпетентен. Изложил е, че НППУПМГТТСО е приета с решение № 458 по Протокол № 17 от 24.07.2008 г. на Столичния общински съвет (СОС), без да е посочено на какво законово основание. Съгласно чл. 17, ал. 1, т. 1 и чл. 21, ал. 1, т. 7 от ЗМСМА общинските съвети могат да определят и таксите за предоставянето на услугата по превоз на пътници, осъществявана чрез средствата за масов градски транспорт. На местните власти обаче, не са предоставени контролни правомощия във връзка с реда за осъществяване на обществен превоз на пътници, поради което санкционните разпоредби относно длъжностните лица, размерът на глобата и процедурата по налагане на административно наказание са в противоречие с нормативен акт от по-висока степен, а именно чл. 101 от ЗАвтП. Съгласно чл. 21, т. 23 ЗМСМА, общинският съвет може да решава въпроси от местно значение, които не са от изключителната компетентност на други органи, каквато хипотеза в случая не е налице, тъй като съгласно чл. 1 от ЗАвтП и чл. 17 от ЗАвтП правилата за обществен превоз на пътници, включително по общинските транспортни схеми, се регулират от закона, който не е делегирал правомощие на общинските съвети да въвеждат специфични правила в рамките на отделните общини. По изложените съображения, въззивният съд е приел, че санкционните разпоредби на НППУПМГТТСО са издадени в нарушение на чл. 10 и чл. 12 от ЗНА без законова делегация.

Административен съд София - град, X-ти касационен състав, след съвещание, намира, че постановеното от районния съд съдебно решение е правило и законосъобразно. Не са налице наведените в жалбата касационни основания. Решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав.

Видно от оспореното пред въззиваната инстанция НП, Д. А. М. санкционирана за това, че пътува в превозно средство А 84 без превозен документ.

Съгласно чл. 35, ал. 2 от НППУПМГТТСО при констатиран от контролните органи по редовността на пътниците случай на пътуване без редовен превозен документ, пътникът закупува билет за еднократно пътуване, продаван от контролор по редовността на пътниците на стойност двадесет пъти по-висока от цената на билета за еднократно пътуване. Нормата на чл. 36, ал. 6 от НППУПМГТТСО предвижда, че за нарушение на чл. 35, ал. 2 от Наредбата се налага глоба в размер на 70, 00 лв. Съгласно чл. 101 от ЗАвтП пътник в моторно превозно средство за обществен превоз, който пътува без билет или друг документ, се наказва с глоба 10, 00 лв. - за превоз в населени места, 30, 00 лв. - за междуселищни превози, и 300, 00 лв. - за международни превози. Анализът на посочените разпоредби недвусмислено сочи, че е налице пълно тъждество на признаците на деянието въздигнато в административно нарушение във всяка от тях. Разпоредбата на чл. 101 от ЗАвтП не е бланкетна и признаците на извършеното нарушение не подлежат на попълване от друг нормативен акт. Недопустимо е обществени отношения, изчерпателно уредени със закон да се преуреждат с подзаконов нормативен акт, като за същото нарушение се предвижда по-високо по размер административно наказание, макар и от същия вид - „глоба”. Противоречието между закон и подзаконов акт обуславя отмяната на НП издадено за нарушение по наредба на СО, противоречаща на ЗАвтП - чл. 15, ал. 3 от ЗНА.

По изложените съображения, настоящата инстанция приема, че не са налице основания за отмяна на обжалваното съдебно решение. Касационната жалба се явява неоснователна, а решението следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София - град, X-ти касационен състав, след съвещание,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 29.05.2012 г. постановено по н.а.х.д. № 11707 по описа за 2011 г., Софийски районен съд, Наказателно отделение, 95-ти състав. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.